

[Jensen Christensen.]

det med Glæde, at vi atter her ser en samlet og enig Rigsdag ved Behandlingen af et sønderjysk Lovforslag af den Art, der her er Tale om.

Jørgen Møller: Som Ordfører for mit Parti kan jeg kun udtale den største Tilfredshed med, at der ved nærværende Lovforslag atter bevilges 10 Mill. Kr. til Fremme af Udstykningen i Sønderjylland. Jeg anser Lovforslaget for at være et Bidrag til Løsning af den store Opgave, det er at standse Strømmen af arbejdsløse fra Land til By. Der er Jord nok, og der er sikkert ogsaa kvalificerede Folk nok til at overtage Jorden, naar den kan faas til overkommelige Priser og i øvrigt paa Vilkaar, der gør det muligt at leve under menneskeværdige Forhold paa den Bedrift, som Ansøgerne eventuelt kommer til at overtage.

I Henhold til Lovforslagets § 2 kan der til enhver Ansøger, som ikke kan skaffe sig selv de nødvendige Midler til Anskaffelse af Besætning og Inventar, gives et Etableringslaan, som er afdrags- og rentefrit i indtil 5 Aar. Det er at haabe, at Administrationen ved Hjælp af denne udmærkede Bestemmelse ogsaa vil kunne drage en Del Ansøgere hen til de mere tyndt befolkede Egne af Landsdelen, hvis Jord for en stor Del er af forholdsvis daarlig Beskaffenhed.

Ved Behandlingen af Lovforslaget i Folketinget er der fra forskellig Side fremsat en Del Ønsker vedrørende Administrationen. Det er bl. a. udtalt, at man ved Opkøb af Jord endelig ikke maatte trykke Jordpriserne. Efter alt, hvad der er sket hidtil, er der næppe nogen Grund til Anke i saa Henseende. Jeg vil tværtimod henstille til Jordlovsudvalget at være meget forsigtig med at købe Jord til den første den bedste Pris, thi det bliver dog til syvende og sidst dem, som senere skal være Brugere af Jorden, som maa betale den. Derfor maa der ikke købes til Priser, som Husmændene eller andre ikke kan forrente. Den højtærede Landbrugsminister har ogsaa under Sagens Behandling i Folketinget udtalt, at hvis man vil se paa de sønderjyske Landmænds fremtidige Vel, bør man saa vidt muligt holde Priserne nede paa et rimeligt Niveau. Disse Udtalelser vil jeg understrege meget stærkt, thi det er netop det, som Husmændene mangfoldige Gange har givet Udtryk for over for sønderjyske Rigsdagsmænd, idet de siger: Sørg nu endelig for, at Jorden ikke bliver

for dyr for Fremtiden, saa vore Børn ikke skal komme til at sidde med lige saa stor Gæld, som vi har gjort. Man maa ikke forsøge at udlægge Loven paa den Maade, som jeg synes, man vilde gøre det ovre i det andet høje Ting: at Loven skulde have til Opgave at fremskaffe Jord til forholdsvis høje Priser for derigennem at hjælpe daarligt stillede Gaardmænd, som vilde sælge deres Jord. Nej, Lovens fornemste Formaal maa være at skaffe Jord til Landbougdommen til de billigst mulige Priser.

Endvidere fremsattes der i Folketinget Udtalelser om, hvem der fortrinsvis burde komme i Betragtning ved Tildeling af Jord, og et æret Medlem syntes at være af den Anskuelse, at det skulde være den Ungdom, der vokser op i Landbohjem, i Hjem, hvor den har kunnet faa den første Uddannelse. Det kan maaske til en vis Grad være rigtigt, men der findes dog ogsaa en Del unge, som er udgaaet fra Arbejderhjem; og som i en Aarrække har været Tjenestekarle, altsaa har faaet Kendskab til Landbrugets forskellige Grene; de bør paa ingen Maade staa tilbage for de andre. Det maa blive Jordfordelingskommissionens Opgave, eller hvem der nu faar med det at gøre, at finde ud af, hvem der er kvalificeret til at komme i Betragtning og hvem ikke.

Alle danske Partier her paa Rigsdagen har været enige om Lovforslagets Gennemførelse. Kun det tyske Partis Repræsentant i Folketinget har erklæret, at han ikke kunde stemme for Forslaget, fordi han ikke havde Tillid til de danske Myndigheders Administration, og fordi det tyske Parti ikke var repræsenteret i denne Administration. Ja, det er i og for sig beklageligt, om man ikke fra tysk Side har Tillid til de danske Myndigheder, men jeg tror nu ikke, at de danske Myndigheder skal ærgre sig over det, thi det er som bekendt Kreditanstalten „Vogelgesang“, der med Midler sydfra har paabegyndt den stærke Jordkamp i Sønderjylland. Og ser vi paa Forholdene Syd for Grænsen, saa er det kun tyske Rigsborgere af en vis Type, der kan komme i Betragtning ved Tildeling af Jord der. Det danske Mindretals Medlemmer Syd for Grænsen kan ikke faa tildelt Jord, selv om de har boet der paa Stedet og haft tyske Statsborgerrettigheder gennem Slægtled, alene fordi de ikke tilhører den Kreds inden for det tyske Folk, som man mener bør have Jord.

Under disse Omstændigheder synes jeg ikke, man fra tysk Side kan klage over; at